

den Bestemmelse, som der forekommer, kun angaaer de Embedsmænd, der udnævnes og lønnes af Communen, og at derimod de Stats-embedsmænd, som maatte være ansatte ved Communen, om de end maaffee tildeels have deres Lønning fra Communen, ville være at behandle efter den foregaaende Deel af § 1.

Finansministeren: Jeg tillod mig allerede under Sagens 1ste Behandling at antyde, at det Forslag, som er gjort af det ærede Udvalg om Tilføielsen af en Bestemmelse angaaende Udnævnelser paa Tid, i og for sig vist ikke kan være andet end plausibelt, men at jeg tillige fandt det mindre nødvendigt. Jeg skulde nu tillade mig hertil at sige et Par yderligere Bemærkninger, paa Sagens nærværende Standpunkt. Hvad de nærværende Forhold angaaer, da er — som det jo angives i § 1, idet det hedder, at indtil anderledes bestemmes, skal ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov give det, hvortil endnu er knyttet, at Ingen som efter de hidtil gjældende Regler har havt Pensionsberettigelse, skal miste sit Krav paa Pension — en saadan Tilføining som den af Udvalget foreslaaede ganske overflødig. Jeg har ogsaa opfattet Udvalget saaledes, at det nærmest var hvad Fremtiden angik, at det ønskede at optage en saadan Bestemmelse som den foreslaaede; men jeg maa dog dertil bemærke, at, saa rigtig en saadan Bestemmelse i og for sig kunde være, og saa lidet jeg tvivler om, at den jo i sin Tid vil blive iagttagen i alle tilkommende Lovbestemmelser om Pensionsforhold og Pensionsret, saa turde den dog vistnok ikke have sin Plads i denne Pensionslov. Saaledes som § 1 i sin hele Disposition er indrettet, indskrænker den sig til at stadfæste, at de hidtil gjældende Regler skulle være gjældende indtil anderledes bestemmes; men hvad Fremtiden angaaer udtaler den slet ikke andet, end det samme Princip, som allerede staaer i Grundloven, nemlig at Kriteriet for en Embedsmænd er ordentligheds, at han er udnævnt af Kongen. Det hedder derimod, at den nærmere Modalitet af dette Forhold, den nærmere Udvikling af, hvilke kongelige Udnævnelser der skulle vedblive at bestaae, og hvilke der maatte findes

Anledning til ved en Lov, altsaa stadfæstet af S. Majestæt, muligt at forandre, det skal være forbeholdt Fremtiden. Nu forekommer det mig, at, naar en saadan Bestemmelse indeholdes i § 1, som den der er udtalt ved disse Ord: „det bliver at bestemme ved Lov, hvilke Embedsmænd der ville blive udnævnte af Kongen, men til en saadan Lov udkommer, vil dette skee i det hidtil gjældende Omfang“, saa turde det maaffee være, at foregribe Fremtiden, paa dette Sted at udtale en saadan Sætning som den, Udvalget vil have sat ind. Det forekommer mig ogsaa, at, naar man i Pensionsloven dog ikke kan udtømme den hele Materie om, hvilke Slags Embedsstillinger der bør give Afgang til Pension, men maa henvise til tilkommende Sagereglementer, almindelige eller specielle, saa er det saameget mindre paa sit Sted at optage denne Bestemmelse om Udnævnelser paa Tid. Iøvrigt vil jo Følgen af at antage dette Udvalgets Forslag efter den Ansættelse, jeg nærer om dette Forhold, blot blive, at Redactionen af § 1 bliver mindre correct, men det kan ikke medføre nogen Ulempe i praktisk Henseende.

Ordføreren: Udvalget har netop antaget, at det efter Begyndelsesordene i § 1, der lyder „enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmænd,“ var rigtigst at betegne, at, dersom Kongen udnævnte en Mand til at bestyre et eller andet Embed paa en vis bestemt Arrække og saaledes, at han fik en Lønning af Staten, saa var dette ikke en Stilling, der burde medføre Qualification til Pension; og, hvad man i denne Henseende har indstillet, knytter sig til den Maade, hvorpaa man har opfattet den 22de Paragraph i Grundloven, hvilken man ikke har antaget at sigte til saadanne temporaire Ansættelser.

Finansministeren: Der er heller ikke for Diebliffet nogen saadan temporair Udnævnelse af Kongen, som antages at give Ret til Krav paa Pension, og jeg kan nævne adskillige Exempler paa, at det ogsaa hidtil har været fulgt som Regel, ikke derfor at give Pension.

Sørensen (Skoleforstander): Det forekommer mig, at der i § 1 er en Art Modsigelse med Hensyn til de pensionsberettigede Embedsmænd; thi det hedder i det første Punktum: